

تأثیر روش تدریس حل مسئله بر یادگیری دانش آموزان

حامد نوروزوند^۱، صابر شفیعی^۲

^۱ نویسنده مسئول، آموزگار ابتدایی استان ایلام ، شهرستان ایلام

^۲ آموزگار ابتدایی استان ایلام ، شهرستان مهران

چکیده

مقاله حاضر از نوع مروری- کتابخانه ای است که به بررسی تاثیر روش تدریس حل مسئله بر یادگیری دانش آموزان می‌پردازد. هدف از نگارش این مقاله، آگاهی بیشتر معلمان نسبت به این روش تدریس و اهتمام جدی در بکارگیری این روش تدریس به عنوان عاملی بر یادگیری بیشتر و بهتر دانش آموزان است. نتیجه این مقاله نشان می‌دهد که روش تدریس حل مسئله تاثیر مثبتی بر یادگیری دانش آموزان دارد و یادگیری دانش آموزان را افزایش می‌دهد.

واژه‌های کلیدی: یادگیری، روش تدریس، حل مسئله

واضح است که نظام های آموزشی همراه با تحولاتی که درجهان اتفاق می افتد دچار تغییرات زیادی می شود و این تغییرات همسو با تحولات علم و تکنولوژی است. نظریه پردازان در اینکه آموزش و پرورش یکی از با اهمیت ترین ارگان هایی است که بر جوامع تاثیرمی گذارد و می تواند آن را به درستی هدایت کند هم عقیده اند و با توجه به اینکه بر اثر تحولات این سیستم نیز دچار تغییر می شود، پس لازم است که برنامه های آن در راستای این تحولات سازماندهی شود (گولتکین، ۲۰۱۰). در حال حاضر روش های نوین، فعالیت فرآگیری در یادگیری را بسیار مهم تلقی می کند و این فعایت و حضور فعال زمانی آشکار می شود که شیوه ای تدریس معلم مناسب با محتوا و آموزش دروس باشد تا تحولی در روند آموزشی ایجاد شود (همدانی، حقانی و لیاقتدار، ۱۳۹۰).

در همه زمینه های اقتصادی، سیاسی، فرهنگی، نیاز است تا فرادی خلاق و دارای سطح علمی بالا تصمیماتی را به درستی اتخاذ نمایند و برنامه ای مدون و دقیق طراحی کنند که این خودمنوط به آموزش و پرورشی فعال است در نتیجه هر رشدی که کارا مدد و صحیح باشد ریشه در آموزش و پرورش دارد که دست یافتن به این امر مهم نیازمند تغییری اساسی در شیوه ها والگو های تدریس و بهره گیری از روش های نوین می باشد (شیخی فینی، زارعی و سعادتزاده، ۱۳۹۲). یکی از این روش ها، روش حل مساله است که عنصر اصلی آن یافتن بهترین راه برای رسیدن به هدف مشخص می باشد.

بیان مسئله

یکی از عوامل اصلی رشد و ترقی هرجامعه ای موقیت آن در نظام آموزشی جهت رفع نیازهای فردی می باشد. بنابراین نظام آموزشی را زمانی می توان کارآمد دانست که پیشرفت تحصیلی دانش آموزان را در تمامی دوره ها مد نظر قرار دهد (تمنایی فر و گندمی، ۱۳۹۱). مهارت حل مساله مهارتی است که باید آن را موزش دادواین مهارت چیزی نیست که همراه فرد باشد در واقع اگر بتوانیم این مهارت را به فرآگیران انتقال دهیم به اهداف خود دست خواهیم یافت زیرا هر چقدر سطح تفکر و تصمیم گیری در فرآگیران افزایش یابد در رفع نیازهایشان موفق تر عمل خواهند کرد (قائمی و افساری، ۲۰۱۴).

سبک غالب در آموزش های کلاسی از نوع روش های سنتی است، بدین معنی که عرضه اطلاعات به فرآگیران به صورت مستقیم می باشد و آنان با شرایط چالش انگیزی که با تلاش خود به نتیجه برسند موافق نمی شوند. در عصر حاضر تحولات علوم تاثیر زیادی بر زندگی انسانها بر جای گذاشته است و زندگی را زحال است که بحالت کاملاً صنعتی مبدل کرده، بنابراین امروزه نظام های آموزشی در سراسر دنیا می کوشند تا مباحث گوناگون را در برنامه های خود تدوین کنند تا زاین طریق توانایی ها و قدرت

استدلال فراگیران رائقیت کنندوآنها را همگام با تحولات جلوبرند و برای زندگی آینده یاری نمایند. واضح است برای رسیدن به چنین اهدافی شناختن موانعی که درمسیر یادگیری فراگیران وجوددارد راه هایی برای رفع آنها ضروری به نظرمی رسد(مظلومیان و همکاران، ۱۳۹۳).

پژوهش های متعدد نشان داده است که روش حل مساله برپیشرفت تحصیلی تاثیرمثبت و معناداری دارد. برای مثال نوبهار (۱۳۹۰) در پژوهشی با عنوان مقایسه تاثیردوروش تدریس بحث گروهی و حل مساله برمیزان یادگیری به این نتیجه رسیدند که روش حل مساله تاثیرمثبتی بر یادگیری و یادداشت دارد.

همچنین گاون و کاباکور (۱۳۹۱)، در پژوهش خود به بررسی تاثیرروش حل مساله بر عملکرد تحصیلی پرداختند و نشان دادند که که روش حل مساله باعث پیشرفت تحصیلی می شود.

اهمیت و ضرورت انجام تحقیق

اگر فرایند آموزش در مدرسه برپایه روش حل مساله طراحی شوددانش آموزان نه تنها علم یاد می گیرند بلکه با روش و انضباط علمی نیز آشنا خواهند شد. به بیان دیگر روش درست فکر کردن و انضباط کاری را به خوبی می آموزند. همچنین اگر این شیوه به مثابه روش آموزش و روش یادگیری در گروه های کوچک مورد استفاده قرار گیرد، روح همکاری و احساس مسؤولیت درون گروهی در دانش آموزان تقویت می شود و رشد می یابد. به این ترتیب عادات مطلوب اجتماعی و اخلاقی مانند وجودان کاری، حق شناسی، احترام به معلم و دانشمندان و خدمتگزاران جامعه ای بشری بتدريج به صورت ویژگی های شخصیتی و رفتاری دانش آموزان متجلی خواهد شد (فضلی خانی، ۱۳۸۵). یکی از مؤثرترین راهکار ها برای احتراز از هر گونه رفتارهای منفی و کشمکش های درونی نامرئی بین معلم و شاگرد، استفاده از شیوه هایی است که در عمل، دانش آموزان را به طور مؤثر در فعالیت های آموزشی شریک و سهیم می کند. وقتی که دانش آموزان شخصا و با طیب خاطر، بخشی از کار گروهی را تقبل می کنند، خود را مسؤول و مؤلف می دانند و با انبساط خاطر برای تحقق هدف های مشترک گروه تلاش می کنند. با این که بیشتر روش های تدریس این خصوصیات را دارند اما روش حل مساله جامع تر و کامل تر است و می توان آن را مادر تمام روش های تدریس دانست. تجربه نشان داده است که روش حل مساله به راحتی دانش آموزان را بر می انگیرد که فکرشان را بیان کنند، آن را در معرض نقد و بررسی قرار دهند، به بحث و گفتگو بگذارند، از مشاهدات و فعالیت های خود گزارش تهیه کنند، آزمایش مورد نظر را انجام دهند، اطلاعات لازم را جمع آوری و طبقه بندی کنند، آن ها را سازمان دهند، نتیجه گیری کنند، حاصل کار خود را به همکلاسی ها گزارش کنند و مهم تر از همه این ها، یافته های علمی خود را در صحنه زندگی واقعی بکار گیرند. از آنجا که کاربرد مؤثر و مفید این روش در برخی از درس ها به اثبات رسیده است به نظرمی رسد که در

همه درس ها و متناسب با همه مقاطع تحصیلی قابل اجرا باشد. اگر در نظام آموزشی این مهم (توانایی حل مسئله) را به فراغیران بیاموزیم، تا اندازه‌ی بسیار زیادی به اهداف دست می‌یابیم (سیف و فتح آبادی، ۱۳۸۷).

تعریف یادگیری

ممکن است تصورات زیادی از مفهوم یادگیری در ذهن هر کدام از ما وجود داشته باشد و یا تعاریف زیادی از یادگیری خوانده و شنیده باشیم؛ با وجود این برای درک کامل آن نیاز به بررسی جامع و فراغیر بر اساس علم روانشناسی می‌باشد که همه کارکردهای ذهن و فرایندهای یادگیری را با روش علمی بررسی می‌کند. رفتارگرایان یادگیری را از روی تجارت قابل مشاهده و یادگیری همبسته توضیح داده انداماً زدیدگاه شناختی یادگیری عبارت است از چگونگی تاثیرگذاری عوامل رفتاری محیطی و فردی به هر حال یادگیری با هرینشی که تعریف شود پایه و اساس رفتارانسان را تشکیل می‌دهد و اولین مشخصه‌ی آن «تغییر» است. (شعبانی، ۱۳۹۵). یادگیری را می‌توان به عنوان تغییری به نسبت پایدار در رفتار و معلومات و مهارت‌هایی که تجربه در به دست آمدن آنها نقش دارد تعریف کرد (شعبانی، ۱۳۹۵).

یادگیری و عملکرد

اگر عملکرد را تبدیل رفتارهای بالقوه به بالفعل بدانیم متوجه تفاوت‌های زیادی بین دو مقوله‌ی یادگیری و عملکرد خواهیم شد در همه‌ی موقعیت‌ها چیزی که یادگرفته شده و مأمور را یادگیری می‌گوییم در عملکردن‌شان داده نمی‌شود و ممکن است تحت تاثیر عوامل گوناگونی مانند شرایط محیط‌انگیزش و.... باشد درنتیجه عملکرد برای یادگیری ممکن است یک شاخص صحیح یا غلط باشد و ارزش یابی‌ها با توجه به شرایط گاهی تصاویری واقعی و یا مصنوعی از آزمون شونده به دست می‌دهند در حقیقت ارزش یابی‌ها منعکس کننده خوبی از یادگیری فراغیران نیستند. با چنین موانعی بهترین راه اندازه‌ی گیری میزان یادگیری مشاهده دقیق رفتار می‌باشد که به امکاناتی نیازدارد که رفتار را قبل و بعد از تجربه مقایسه کنند اگر رفتار در مواجهه با موقعیت جدید تغییر داشت واضح است که تغییر صورت گرفته است پس یادگیری فعل و انفعالی است که در درون موجود نزدیک اتفاق می‌افتد و عملکرد فراغیر در جلسه آزمون قسمتی از یادگیری است حال آنکه عملکرد قابل مشاهده و اندازه‌ی گیری است (شعبانی، ۱۳۹۵).

تعریف تدریس

تدریس به آن بخش افعالیت‌های آموزشی که با حضور فراغیر و معلم در کلاس درس رخ می‌دهد اطلاق می‌شود.

یکسری از کارهای از پیش برنامه ریزی شده که هدف آن ایجاد شرایط مطلوب یادگیری از سوی معلم و شکل دادن مهارت‌ها و نگرش‌ها از روی استدلال ومنطق باشدو برآموزش و تربیت تاکید کند و نتیجه آن رشد تفکر منطقی در فراغیران باشد. در ضمن با توجه به معنای گسترده آموزش و پژوهش نسبت به تدریس باید گفت هرگونه کردار آموزشی که بدون تعامل مربی و متربی رخ دهد به معنای تدریس نمی‌باشد (شعبانی، ۱۳۹۵).

روش تدریس

روش تدریس دارای یکسری فعالیت‌ها یی است که به منظور رسیدن به اهدافی تعیین شده انجام می‌شود و بهترین آن روشی است که با توجه به مدیریت زمان و امکانات در دسترس بهترین نتیجه را عاید گرداند. تدریس را سازمان دهی یادگیری دانش آموزان تعریف کرده و روش تدریس مناسب و موثر برای آموزش بهتر را باتوجه به شرایط و امکاناتی که وجود دارد تعریف می‌کند (شعاری نژاد، ۱۳۹۰). بعضی تدریس را "بیان صریح معلم درباره ای آنچه باید گفته شود میدانند و گروهی دیگر تدریس را نوعی ارتباط متقابل بین معلم و فراغیر و مفاهیمی که در محیط آموزشی در جریان است قلمداد می‌کنند و دارای مختصص، فراهم کردن موقعیت‌های که یادگیری را برای فراغیران آسان می‌کند تدریس نامیده اند.

باتوجه به تعاریف متعدد از تدریس به این نتیجه می‌رسیم که هر فعالیتی رانمی توان تدریس نامید بلکه فعالیت‌هایی که دارای هدف مشخص و از روی آگاهی در کلاس انجام شوند تدریس نام می‌گیرند

فعالیتی که بر پایه وضع شناختی شاگران انجام می‌پذیرد و موجب تغییر آنان می‌شود. اگر یادگیری تغییر در رفتار باشد که بر اثر تجربه حاصل می‌شود بنابراین فعالیتی که زمینه را برای تغییر فراهم و باعث آسان کردن تجربه و یادگیری راحت تر در فراغیران شود تدریس نام دارد (شعبانی، ۱۳۹۵).

روشهای تدریس سنتی و متدائل

دانش آموزان قوانین، مطالب و مفاهیم را برای حفظ و به یادسپاری می‌خوانند. دانش آموزان مطالب گوناگون را در ذهن خود اثبات می‌کنند و هنگام ارزشیابی مطالب را طوطی وار بازگو می‌کنند. به عبارت دیگر، در این روش (مدل بانکی)، دانش آموز هر چه به صورت امانت به ذهن خود سپرده است، پس می‌دهد و هنگام آزمون، امانت‌هایی دریافتی را مسترد میدارد. روش معلم مدارا و از پیش تنظیم شده است و مشخصه‌های آن رهبری و کنترل معلم، انتظارات بالای معلم از پیشرفت دانش آموزان برای فعالیت‌هاست به عبارتی دیگر معلم نقشی کلیدی در کلاس دارد.

معلمان اغلب خرده می‌گویند و تعامل معلم و فراغیران خارج از محدوده درسی اهمیتی ندارد جهت یادگیری

رامشخص می کند و مباحثت غیردرسی جایگاهی ندارند و معیارهای سطح بالا برای فراغیران در نظر گرفته می شود و انتظار رسیدن به این سطوح را از آنان دارد. به عبارت دیگر در روش سنتی (افعالی) معلم نظم کلاس را کنترل می کند و حضور و غیاب کلاس را به عهده دارد. او خود تدریس می کند، و محیط یادگیری را منظم می کند درواقع معلم در کلاس فعال است و اگر از دانش آموزان پرسش شود پاسخ می دهد.

روش های نوین آموزش فعال

ویژگی های این روش عبارتند از:

- دانش آموزان، در فعالیت های کلاسی مسائل را بررسی و فرضیه های خود را آزمایش و نتیجه گیری می کنند.
- دانش آموزان با تمام افراد گروه خود به بحث و گفتگو می پردازد علاوه بر پاسخ سوالات به طراحی سوالات می پردازند. معلم، در حین گزارش ها و پرسش و پاسخ، در صورت لزوم راهنمایی می کند و اگر اشتباہی وجود داشته باشد، تصحیح می کند و به فراغیری دانش آموزان یاری می رساند.
- منبع یادگیری علاوه بر کتاب و سایل آموزشی دیگرنیزی می باشد و ملاک یادگیری استاندارد، پیشرفت می باشد، و معلم سعی دارد طرح مساله کند و دانش آموز را به اندیشیدن و فکر کردن عادت دهد.
- قدرت بیان واستدلال شاگردان رشد می کند و آموزش برای آنان لذت بخش و دلچسب می شود و امکان گفتگو برای فراغیران فراهم می شود..

- مهارت های شناختی سطوح بالا مانند مشاهده و حل مساله در فراغیران تقویت می شود دارای خلاقیت و نوآوری می شوند. همچنین، برای نظریه های خود و سایلی می سازند و خودشان تجربه می کنند و نتیجه ی آزمایش را گزارش می دهند.

- دانش آموزان به مطالعه تشویق می شوند و مسئولیت پذیری آنها افزایش می یابد و رشد شخصیت از ابعاد متعدد مدنظر قرار می گیرد معلم نقش ناظر را دارد و فعالیت هاراهای دانش آموز را در این روش دانش آموزان به طریقی فعال در کلاس همکاری می کنند.
- دانش آموزان بادرگیرشدن در فعالیت ها و ساختن و سایل آموزشی ساده به آموختن دانش می پردازند.
- یکی از روش های فعال تدریس، روش حل مسئله است که در ادامه به آن می پردازیم.

الگوی حل مسئله

در این روش فراغیران ضمن استفاده از دانسته های قبلی خود در صدد رفع مشکل بوجود آمده و رسیدن به بهترین راهبرای حل آن تلاش می کند (زارعی و مرندی، ۱۳۹۰).

حل مسئله جزئی از زندگی هر فرد به حساب می آید و نظام های آموزشی باید فراغیران را برای مواجهه بازندگی در آینده آماده کند. مسئله به موقعیتی گفته می شود که فرد با استفاده از مهارت ها و اطلاعات موجود خود بتواند آن را حل کند و حل مسئله عبارت است از: تشخیص و کاربرد روشها و مهارت ها برای رسیدن به هدف که منجر به پاسخ درست می شود (سیف، ۲۰۰۰).

مراحل اجرا در الگوی مسئله

(الف) تشخیص مسئله: در اختیار فراغیران فرصت هایی گذاشته می شود تا خودشان مسائلی که قرار است حل شود تشخیص دهند و معلم می توانند نقش مشاور را داشته باشد.

(ب) جمع آوری اطلاعات: منابعی که از آنها اطلاعات گردآوری می شود باید با توجه به ملاک های علمی و معتبر طبقه بندی شود

(ج) ساختن فرضیه: پیش بینی راه حل های احتمالی برای حل مسئله که همراه تفکر و اندیشه می باشد.

(د) آزمایش فرضیه: برپایه اطلاعات و شواهد فرضیه یا حدس در دنیای واقعی در زدن شاگردان برای آزمایش شکل می گیرد.

(ه) نتیجه گیری، تعمیم و کاربرد: در صورت مواجهه با مشکل شاگرد به نوح احسن مسئله را برای خود حل کند و به نتایج جدید دست یابد و پیش بینی کند که مفاهیم تاچه اندازه قابل تعمیم هستند بدون نتیجه مسئله قابل حل نیست (زارعی و مرندی، ۱۳۹۰).

چگونگی روابط معلم نسبت به شاگردان در الگوی حل مسئله

معلم نقش ناظر و مشاور را بر عهده دارد و دانش آموزان مسئول یادگیری خوبی هستند و اگریزه ها به صورت درونی است و روابط بر اساس محبت و احترام و ارتباط نزدیک می باشد (زارعی و مرندی، ۱۳۹۰).

محاسن و محدودیتهای الگوی حل مسئله

در این شیوه، فراغیران دارای انگیزه درونی هستند، تفکرات نقادانه در آنان رشد می کند، نگرش مناسب برای حل مسائل در آینده در آنها ایجاد می کند، تمام جنبه های روانی، اجتماعی و کل شخصیت فراغیران مورد توجه قرار می گیرد و نهایتاً سبب افزایش درک علم و روحیه پرسشگری در آنان می شود

در مورد محدودیتها میتوان گفت که این الگو به معلمان قوی و باتجربه و پژوهشگر نیاز دارد. امکانات فراوانی را می طلبد. و مشکلاتی مثل ثابتی، گرایش ذهنی و فقدان انگیزه و مداومت نیز می تواند جزء موضع باشد (زارعی و مرندی، ۱۳۹۰).

یافته های مقاله انجام شده حاکی از این است که دانش آموزان در روش حل مساله دارای انگیزه بالاتری برای یادگیری هستند، به دلیل درگیری بودن با مطالب درسی علاقه آنها نسبت به موضوعات زیاد است و توجه معلم نسبت به دانش آموزان بیشتر می شود، در نتیجه دانش آموزان احساس ارزشمندی می کنند که این امر در یادگیری هرچه بیشتر به آنان کمک می کند. علیرغم فواید گوناگون، این روش ها باعوامل محدود کننده ای نظیر زمان محدود کلاس، حجم کتاب، تعداد شاگردان و امکانات محدود هستند که مانع اجرای این روش هامی گردد. با این حال این الگوهای فعال برای تحقق یافتن بسیاری از آرزوهای تعلیم و تربیت برای پرورش همه جانبی دانش آموزان چه در مطالعات تطبیقی و چه به طریق آزمایشی آزموده و تایید شده است. نتیجه تحقیق مومنی مهموئی، زنگویی، دهقانی (۱۳۹۳)، با عنوان تاثیر راهبردهای حل مساله جورج پولیا بر خودپنداره و عملکرد تحصیلی پسران پایه پنجم ابتدایی نشان داد که نمرات پیش آزمون و پس آزمون برخود تنظیمی و انگیزش تحصیلی در دو گروه تفاوت معناداری وجود دارد. میانگین این نمرات در گروه آزمایش نسبت به گروه گواه دارای افزایش چشمگیری بود. اما این تفاوت در دو گروه گواه تفاوت چندانی نداشت. با توجه به تفاوت معنادار در گروه آزمایش یافته ها حاکی از آن است که راهبردهای حل مساله موجب بهبود خودپنداره و انگیزش در فرآگیران می شوند.

روشناییان و برکت حسین پرور (۱۳۹۳)، در مقاله ای تحت عنوان بررسی اثربخشی روش تدریس حل مساله بر پیشرفت تحصیلی درس ریاضی در دانش آموزان پایه پنجم ابتدایی شهرستان ماهشهر، باهدف بررسی اثربخشی روش تدریس حل مساله بر پیشرفت تحصیلی درس ریاضی، با جامعه ای شامل کلیه دانش آموزان پسر پایه پنجم ابتدایی شهرستان ماهشهر در سال ۹۴-۹۳ و نمونه ای ۹۳ نفره، نتیجه می گیرند که روش تدریس حل مساله باعث افزایش پیشرفت تحصیلی درس ریاضی دانش آموزان در مقایسه با گروه گواه می شود. با توجه به مواردی که ذکر شد روش تدریس به صورت حل مسئله در یادگیری دانش آموزان تاثیر دارد.

منابع

تمنایی فر، محمدرضا، گندمی، زینب (۱۳۹۱). رابطه انگیزه پیشرفت با پیشرفت تحصیلی در دانشجویان. دو ماهنامه علمی پژوهشی راهبردهای آموزش در علوم پزشکی. بهار، شماره ۴، ص ۱۱-۸.

روشناییان، زهراء برکت، غلامحسین وحسین پور، محمد (۱۳۹۴). بررسی اثربخشی روش تدریس حل مساله برپیشرفت تحصیلی درس ریاضی دردانش آموزان پایه پنجم ابتدایی شهرستان ماهشهر. سومین همایش علمی پژوهشی علوم تربیتی و روان‌شناسی آسیب‌های اجتماعی و فرهنگی ایران، قم، مرکز مطالعات و تحقیقات اسلامی سروش حکمت مرتضوی

زارعی حیدرعلی، مرندی احمد (۱۳۹۰). ارتباط راهبردهای یادگیری و سبک‌های حل مساله با پیشرفت تحصیلی. نوآوری‌های

مدیریت آموزشی: اندیشه‌های تازه در علوم تربیتی. دوره ۶، شماره ۳

سیف‌علی اکبر، فتح‌آبادی جلیل (۱۳۸۷). رویکرد‌های مطالعه و رابطه آن با پیشرفت تحصیلی، جنسیت، و مدت تحصیل دانشجویان در دانشگاه. نشریه دانشور رفتار. دوره ۱۵، شماره ۳۳، ص ۴۰-۲۹.

شعاری نژاد‌علی اکبر (۱۳۹۰). روانشناسی عمومی انسان. تهران، انتشارات اطلاعات.

شعبانی حسن (۱۳۹۵). مهارت‌های آموزشی و پرورشی (روشها و فنون تدریس). تهران، انتشارات سمت.

شیخی فینی، علی اکبر، زارعی، اقبال، سعادت‌زاده، سمیه (۱۳۹۲). تاثیر روش یادگیری مشارکتی با تاکید بر جرئت آموزی بر پیشرفت تحصیلی دانش آموزان در درس دین و زندگی. مجله پژوهش‌های آموزش و یادگیری. دوره ۲۰، شماره ۳، ص ۳۶۰-۳۵۱.

فضلی خانی، منوچهر (۱۳۸۵). راهنمای علمی یادگیری مشارکتی و فعال، انتشارات مدرسه، تهران.

مظلومیان سعید، رستگار احمد، سیف محمد حسن، جهرمی، رضا قربان (۱۳۹۳). نقش باورهای انگیزشی و درگیری شناختی بین پیشرفت تحصیلی قبلی و پیشرفت تحصیلی فعلی (الگوی تحلیل). فصلنامه علمی پژوهشی، پژوهش در یادگیری - آموزشگاهی و مجازی. دوره ۱، شماره ۴، ص ۵۴-۴۲.

مومنی مهموئی حسین، زنگویی اسدالله، دهقانی محمد رضا (۱۳۹۳). تاثیر آموزش راهبردهای حل مساله جورج پولیا بر خودپنداره و پیشرفت تحصیلی ریاضی دانش آموزان پسر پایه پنجم ابتدایی. پژوهش در برنامه ریزی درسی ف سال یازدهم، دوره دوم، شماره ۱۶.

نویهار، فائزه (۱۳۹۰). مقایسه تأثیر دو روش تدریس بحث گروهی و حل مسئله بر میزان یادگیری و یادداری درس تعلیمات اجتماعی دانش آموزان دختر پایه پنجم شهرستان اسفراین سال ۱۳۸۹-۹۰، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه علامه طباطبائی تهران.

همدانی، زهره، حقانی، فریبا، لیاقتدار، محمدجواد (۱۳۹۰). مقایسه تأثیر یادگیری از طریق همیاری با روش تلفیقی سخنرانی کوتاه و پرسش و پاسخ بر پیشرفت تحصیلی درس زیست‌شناسی. مجله پژوهش در برنامه ریزی درسی، پاییز، دوره ۸، شماره ۳، ص ۱۰-۳.

Ghaemi N, Afshari G. The Effects of Synthetics Model of Teaching on Creative Writing of Students in the Last Year of Primary Education in Dezful. Stud. ۲۰۱۴;۳(۴):۳۷۸-۸۳

Gültekin M. Program reform in primary schools in turkey: what do primary school teachers think? Procedia-Social and Behavioral Sciences. ۲۰۱۰;۹:۱۵۵۶-۶۰.

Guven B, Cabakcor BO. Factors influencing mathematical problem-solving achievement of seventh grade Turkish students. Learning and Individual Differences. ۲۰۱۳;۲۳:۱۳۱-۷.